

šťastnému konci dříve, než se rozsvítí světla v sále.“ Takhle skvěle psal v minulém století v sleeve na obalu desky V právě poledne Mirek Černý a nechtějte vědět, na které straně pak stál. Ale dnes se mi jeho text hodí, jen to nebude v pravé poledne, nýbrž uprostřed polární noci, prchat bude čtyřnásobný olympijský vítěz a trojnásobný vítěz Běhu Rudého práva Lasse Virén a pronásledovat ho bude finský obr Juha Mieto, běžec na lyžích, který nikdy nenosil rukavice, protože mu narušovaly krevní oběh, případně jezdec rallye Ari Vatanen. Kdyby měli nepřiměřené finanční požadavky, odběhne to místo nich Karel. Není totiž žádný žabař = nedávno vyhrál mistrovství republiky veteránů ve steeplu. Krajinu vyprahlou letním žárem nahradíme zemí tisíce jezer, přidáme jednoho ledního medvěda odplovajícího na ledové kře jako v Panu Tau a každá akreditační komise musí uznat, že toto není žádný plagiát. Však jsem se s tím psal – jak zpívá Michal Tučný – „I když práce není moc, často jsem vzhůru přes půlnoc.“ Chci říct, že jsem na tom pracoval tvrdě jako exministr Krčál, který musel přepsat všechny ženské rody na mužské, a že je opravdu půl hodiny z půlnoci.

A nyní už jen otázka na zítřek: Jaká jsou příjmení členů folkového tria Peter, Paul & Mary, populárního zejména v okolí Newportu? Milan Zeibert

a pomalu ji zvedal vzhůru a pak zase pokládal dolů, nepřestával Karel hrát a zpívat. Píseň dokončil, přestože ve finále ležel na zádech na posteli, na jejímž okraji původně seděl. Nohy v pantoflích zdvižené ke stropu, vedle něj Horáček svírající krk jeho kytary, asi jako když vás někdo poráží v páce. Vsadím pantofle, že sedm statečných Friggů by při podobného zásahu dohrálo úplně stejně. Konečně jsou to Finové = určitě umějí jezdit na běžkách, určitě zažili podobné zábavy na horských chatách. Anebo zapomeňte na Friga a na Karla a poslechněte si tohle: „Tisíce světelných paprsků se rítí tmou a kreslí na ještě před chvílí bílém plátně krajinu vyprahlou letním žárem. V zápětí ji přetnou písmena titulků, a dříve než se obzor pokryje prachem, prozradí cválající melodie, že se blíží jezdcí. A mají prokletě naspěch. Jedněm zbývá příliš málo času, druzí dobře vědí, že mají pouze několik minut k tomu, aby rozehráli příběh plný úskoků a cti, podlosti a statečnosti, zbabělosti a hrdinství a stačili vás dovést ke

Neděle 29. 7.

Loutková zahradní slavnost: Paměť hudby

od 13.30 hodin ve Staré tkalcovně a po té průvodem na zámek

Ateliéry a workshopy

Divadlo WaxWing : Loutkoviště

Kolotoč a kozí taxík řezbáře Matěje

Samoobslužné objekty Báry Hubené

Divadlo kejklíře Slávka

Divadlo Loutky bez hranic

Divadlo U Staré herečky

Mirek Kemel s kapelou

Ondřej Havelka a jeho Melody Makers:

První křaplavky jazzové

Anna Polívková a Michal Kurtiš: Histérie tance

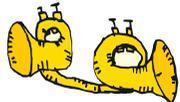

Voxtra (Belgie)

Program Open scény
každý den v kapli Sv.
Anny ve Špitálku vždy od
13.30 hodin:

Pondělí 30.7.
Babské ucho

Pětice vokálních
čarodějek z moravského
Slovácka. Zpíváme ty
nejmagičtější lidovky
zejména slovanských
národů. Šťavnatě, fikaně,
s vtípem, tajemstvím i
sexappealem. Máme
dohromady 13 dětí,
housle, cello, ukulele a
jiné pomůcky. Nespletete
si nás. Babské ucho.
Dana Boudová, Alena
Hrubá, Eva Rohleder,
Mirka Večeřová, Lucie
Zezulová

Noca

Jsmo noca, přesněji
nocamodrášala, jak
zaznívá v jedné z našich
písní. Vycházíme z
autorské tvorby Marie
Davidové, pro kterou je
inspirací poezie a lidová
píseň. Hrajeme spolu od

Pondělí 30. 7.

Paměť písničkářů – křehké písně

(17,30 hod.)

Pavol Hammel (Slovensko)

John Smith (Velká Británie)

Josienne Clarke & Ben Walker
(Velká Británie)

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hod.

Babské ucho

Noca

Rozpravy: O paměti

výstavní síň Staré radnice od 16 do 16.30 hodin

Evžen Müller: Lidé, písně a události inspirující i varující

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku

o přestávkách hlavní scény

Divadlo ToTem: O Smolíčkovi
Kupodivu

Noční koncert

kaple Sv. Anny,

30 minut po skončení večerního koncertu

Jitka Šuranská & Petr Uvira
a Alžběta Jamborová j.h.

After Midnight 2018/2

Já si ještě vzpomínám na člověka, který diplomku opravdu opsal a opravdu ji obhájil. Už jsem o něm dlouho neslyšel, ale svého času byl někde něčeho šéfem. Vedoucí jeho práce k tomu trpce poznamenala: „Opsal to i s názvama kapitol!“ Svou nebetyčnou velkorysost vysvětlovala tím, že před ní klečel, že už má natištěné a rozeslané pozvánky na hostinu po promoci. To se ovšem odehrálo na jiné fakultě. Měli jsme pro ni nelichotivý název, dnes bychom jí asi říkali panevropská. Ale teď už správná odpověď na včerejší hádanku: členové folkového dua Suchýš&Litr se křestními jmény nejmenovali ani Simon & Garfunkel, ani Dorota Barová & Andrea Konstankiewicz, ale pěkně po anglicku Jiří & Jiří. Následuje volná féerie na téma zahájení festivalu finským souborem sedmi statečných, kteří svou kapelu pojmenovali po severské bohyni Frigg. Čtveřice houslistů (včetně dámy s krásným jménem Alina Järvelä) s jedním kytaristou, mandolinistou a kontrabasistou hrnula svou veselou hudební směs tak rychle, že by ji mohla hrát pod plátnem při promítání němého filmu Frigo na mašině s Busterem Keatonem v roli podceňovaného mašinfiry. Nebo by se na ní mohl provést test muzikantské pohotovosti, jak ho blahé paměti vyzkoušel Boca Horáček na Karlovi, vítězi soutěže o nejstarší artefakt z Folkovek při jejich jubilejním ročníku. Karel tehdy přinesl vstupenku z úplně prvního koncertu z úplně prvního ročníku. Ale to je jedno. Důležité je, že když ho tehdy ve Vrbně pod Pradědem, kde jsme trávili dlouhé zimní horské večery, chytil Boca uprostřed písně Vlášek Wabash Cannoball za krk kytary

počítač a probírá se příspěvky a fotografiemi, které jí přispěvatelé v noci zaslali. Vybírá a třídí, k tomu přidává zajímavosti o programu z agenturních bulletinů a kolem poledne sestaví konečnou podobu Plátku. Tu potom posílá po internetu do Bačic Petrovi Večeřovi, který Plátek tiskne. Představoval jsem si, že má vedle počítače tiskárnu o něco málo lepší, než máme běžně doma. Ovšem jeho tiskárna zabírá celou místnost, na délku má něco přes tři metry. Tisk proběhne opět po internetu, oběhne půl zeměkoule až do Ameriky, odkud přijde kódovaný povel pro tiskárnu. Když vše hotovo, odváží Petr ještě teplé výtisky svým malým elektromobilem do Náměště, kde se jich chopí ruce pořadatelů a začínou je skládat. Vše probíhá rychle, takže první návštěvníci dostanou Plátek již odpoledne po třetí hodině. Jak jednoduché, že? Takže – je libo Plátek?

Trepol

Hlásíme, že se na vás každé ráno od 8 hodin těší ve Staré tkalcovně pracovnice z kavárny, kde si můžete dát na rozjezd do dalšího folkového dne snídani! Dobrou chuť!

Vstup do areálu zámeckého parku

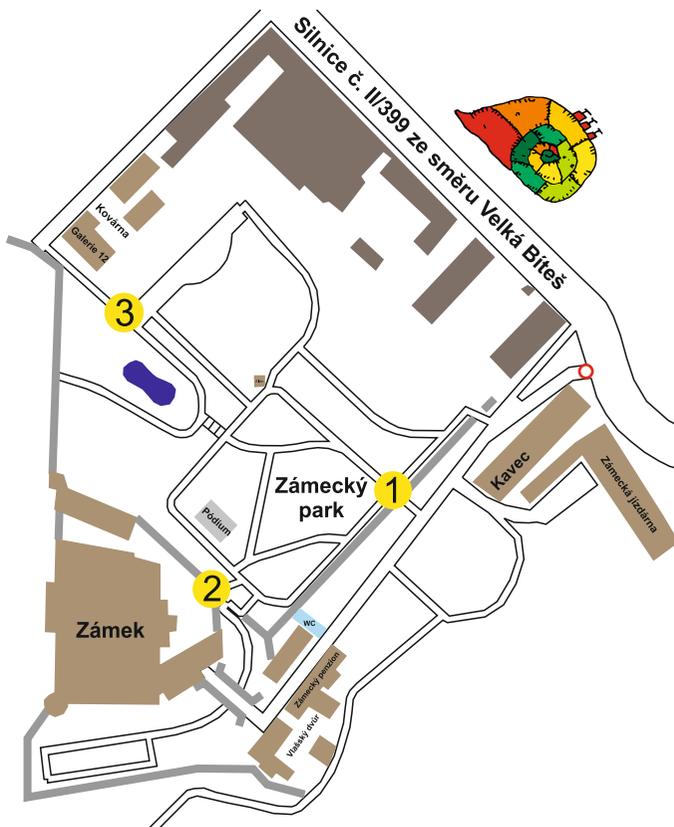
Milí návštěvníci, v letošním roce jste si mohli všimnout, že jsme na Folkových prázdninách poprvé zavedli online vstupenky s čárovým kódem. Díky nim je pro vás jejich nákup pohodlnější. Doporučený vchod pro návštěvníky s online zakoupenými vstupenkami je vchod číslo 2 – ze zámeckého nádvoří.

Odbavování návštěvníků s těmito vstupenkami je časově náročnější z důvodu skenování kódu, bylo by tedy vhodné dostavit se v dostatečném předstihu.

PS: Co se týká parkování – nechte svá vozidla na oficiálně vyznačených parkovacích plochách. Přímo u zámku je parkování zakázáno.

Je líbo(vý) plátek?

S jakou samozřejmostí si po příchodu do areálu zámeckého parku na Folkových prázdninách bereme od pořadatelů „Plátek“, abychom se v něm docetli o událostech předešlého dne a noci a o programu na tento den. Ale kde se bere? Zajímalo mne to a tak jsem se po tom pídil a nyní se s vámi o tom, jak se tvoří Plátek, podělím. Za vším stojí vždy usměvavá Jitka a hrstka jejich dobrovolných přispěvatelů. Každé ráno přichází do kanceláře Městského kulturního střediska v Náměšti, zapíná

- 1 Vchod č. 1 - hlavní pokladna, prodej lístků
- 2 Vchod č. 2 - vstup pro on-line zakoupené vstupenky
- 3 Vchod č. 3

Internet

V době Folkových prázdnin je pro návštěvníky volně přístupné wifi připojení k internetu. Jde o prostor v blízkém okolí informačního centra na Masarykově náměstí, kempu za Špitálkem, Staré tkalcovny, ale také o zámecký park. V něm se můžete připojit po dobu Folkových prázdnin od pódia až po oranžový a bílý stan neomezeně.

Na dnešní scéně...

Mirek Kemel s kapelou

Miroslav Kemel je kreslíř a karikaturista, který se hlavně s politiky vůbec nepáře. Mirek Kemel je pak vyhledávaný písničkář s akordeonem.

„Tyto dva žánry od sebe odděluji, protože mám pocit, že písničky jsou intimnější a osobnější než mé kresby. Představují hlavně můj svět, který chci prezentovat v přátelštější podobě svého jména,“ vysvětlil zpěvák, textař a muzikant Mirek. Jeho osobně laděná tvorba má svou textovou hloubkou a lyrikou velmi blízko k šansonu, k písním, v nichž se prý nebojí velkých citů, protože si myslí, že člověk by se za své city, emoce, tedy radost, vztek, strach ani smutek neměl stydět, jsou přece naší součástí, a potlačovány vedou k sebestrukci.

„Se šansonem Kemela nespojuje jen vnější prvky jako dominantní akordeon, ale také patos v jeho zpěvu.

Ovšem patos v tom nejlepší slova smyslu, řekněme brelovský. A také nulové obavy z používání slov a vět, které by jiným jen těžko šly přes ústa, zatímco od Kemela znějí naprosto přirozeně a autenticky,“ napsal v recenzi na vydařené album Nic víc hudební publicista Ondřej Bezr. A protože album produkoval herec, saxofonista a pravidelný návštěvník Folkovek Vladimír Javorský, jeho přítomnost na podiu se dá očekávat.

roku 2013, kdy nás spojilo přátelství, hudba a místo – Valašsko.

Proto také část repertoáru tvoří úpravy lidových písní. Jak říká Aleš Mrnuštík (el. kontrabas), naše hudba by se dala zařadit do kategorie FOLK místy LOR.

Marie Davidová – zpěv, ak. kytara
Pavel Ištváněch – klavír
Hana Škarpová – violoncello
Aleš Mrnuštík – el. kontrabas
Monika Hrdinová – perkuse, zpěv

Rozpravy 2018:

O paměti

Půlhodinka s hudebními publicisty, odborníky a nadšenci

Ve výstavní síni na Staré radnici (Masarykovo nám. 100) od pondělí 30. července do pátku 3. srpna vždy od 16 do 16,30 hodin. Průvodce rozpravami je hudební publicista Jiří Moravčík.

Pondělí 30.7.

Evžen Müller: Lidé, písně a události inspirující i varující Folkové ohlednutí do časů dobrých i zlých.

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Na Jízdárnu mi nesahej! Občas zaslechnu v davu, nebo si přečtu v Plátku, že to bylo děsný. Pršelo a koncert musel být v Jízdárně. Kdo si to nemyslí, může přejet na jiný článek. Pro ty ostatní mám vzkaz: Milí přátelé, nebyť Jízdárny, nebylo by Folkovek!

A to tak, že doslova. V osmdesátých letech, kdy jsme náš festival zakládali, bylo všechno jinak. Už jsem ty začátky v publikaci k 25.

Folkovkám popsala, tak jen malé doplnění. Bylo nemyslitelné pořádat koncerty v parku. Kde bychom v tom pravěku vzali takové pódium a takovou aparaturu? Jak bychom to uhlídali, když nás, pořadatelů, bylo něco kolem deseti šilenců? My jsme byli za Jízdárnu vděční, on je to totiž úplně skvělý koncertní sál. Tady si dovoluji ocitovat moji milovanou kamarádku Drahu Schmidtovou, která ode mě přebrala štafetový kolík Folkovek.

Draha: „Jízdárna je převážně dřevěná, možná

**Ondřej Havelka a jeho Melody Makers:
První křaplavky jazzové**

Hold prvním jazzovým deskám, pardon, křaplavkám jazzovým, které odstartovaly novou éru populární hudby
Abychom si rozuměli: šelakové desky, jež – jak znalci a pamětníci potvrdí – byly velmi křehké: trochu neopatrnosti – křup! – a bylo po nich. Mnozí asi netuší o čem je řeč: tak daleko nepřemýšlí a MP3 přec nepraskají, swingový big band vedený zpěvákem a entertainerem Ondřejem Havelkou jim však časy, kdy se jazz jako lavina, jako omamná tsunami nového rytmu, radosti a krásy začal šířit z jižanského New Orleans po celé Americe a dál do světa, připomenou. U křaplavek ale dlouho nezůstanou, neboť doménou kapely je swing, a ten vstoupil do nejšťastnějšího období až o dvacet let později. Takže jako obvykle – swingová smršť až budou střepy z křaplavek lítat!

Voxtra (Belgie)

Oslava rozdílnosti ukrytá v těch nejúžasnějších vokálních dědictvích lidstva

Natočit album a dostat se s ním na vrchol žebříčku world music ještě nutně nemusí znamenat hudební zázrak, zato udržet se tam čtyři měsíce a sklízet jen samý obdiv, to už máte

Neďele 29. 7. 12:30 - 15:00, pondělí - pátek 8:00 - 17:00, Sobota 4. 8. 8:00 - 14:00

29. 7. - 17. 8.
VÝSTAVA: TOMÁŠ ROSSÍ / NĚKOLIK KROKŮ OD SVĚTLA
vernisáž k výstavě proběhne v neděli 29. 7. od 13:00 hod.

29. 7. - 4. 8.
KOMIKSOVÁ VÝSTAVA: JEŠTĚ JSME VE VÁLCE
přísálí Staré tkalcovny

29. 7. 13:30
POUTNÍ PRŮVOD KOMEDIANTŮ s přáteli Matěje Formana
ze Staré tkalcovny průvodem přes náměstí a most na zámek

30. 7. - 4. 8.
TANČÍRNA NAD OSLAVOU
30. 7. 10:00 - 12:00 tango workshop a 13:30 - 15:00 milonga / Út 31. 7. 10:00 - 12:00 tango workshop a 13:30 - 15:00 Vigilela - taneční workshop / St 1. 8. - 10:00 - 12:00 Vigilela - taneční workshop a 13:30 - 15:00 Janusz Prusinowski Kompania - taneční workshop / Čt 2. 8. 10:00 - 12:00 tango workshop a 13:30 - 15:00 Janusz Prusinowski Kompania - taneční workshop / Pá 3. 8. 10:00 - 12:00 tango workshop a 13:30 - 15:00 milonga / So 4. 8. - 10:00 - 12:00 milonga

29. 7. - 4. 8.
BIOGRAF PAMĚTI
29. 7. 13:30 - Poutní průvod komediantů s přáteli Matěje Formana / 30. 7. 12:00 - 13:30 Skauti bez lilie, a 15:00 - 16:30 Chtěla jsem přežít a žít tak, aby se za mě rodiče nemuseli stydět / 31. 7. 12:00 - 13:30 Legenda o svatém Juliovi a 15:00 - 16:30 Červená / 1. 8. 12:00 - 13:30 Červená a 15:00 - 16:30 Nic jako dřív / 2. 8. 12:00 - 13:30 Zločiny a tresty a 15:00 - 16:30 Neuměl jsem si představit, že se nevrátíme / 3. 8. 12:00 - 13:30 Škola normálního života a 15:00 - 16:30 Povídaní o Fergusi O'Farrellovi / 4. 8. 12:00 - 13:30 Skauti bez lilie

30. 7. 9:00 - 11:30
workshop LIDI TO TAK NENECHAJ
přísálí Staré tkalcovny, přihlásit se můžete na emailu: info@namestnos.cz

KAVÁRNA / DĚTSKÝ KOUTEK / POSEZENÍ

O paměti popaměti

Ve včerejším Plátku č. 1 cituji Radmilu Švaříčkovou-Slabákovou, kolik ze těch pamětí ve skutečnosti je. Prý i nějaká kolektivní, kulturní, historická, veřejná, sdílená a kdo ví jaká. Na konci je položena otázka do vlastních řad: Cím přispívají do kulturní paměti Folkové prázdniny a jeho aktivity? Přesto, že mne nikdo nepověřil, neobdržela jsem žádný mandát, jdu do toho... Je nad Slunce jasnější, že pozvané kapely se po svých úspěšných vystoupeních na Folkovky rády vrací a není pochyb o tom, že návštěvníci jsou každoročně téměř identičtí (krom těch dalších a dalších nabalených kusů. Proč asi?). Odpověď tedy shrnu slovy paměti pohádkářů: Žily, byly a pokud nezemřely, žijí dodnes... -já-

Těšme se... Mirek Kemel

Těším se moc na vše, co Folkovky každoročně nabízí. Nádherné prostředí, ochotné pořadatele, kultivované návštěvníky, čisté prostředí vhodné pro celé rodiny s dětmi. Těším se do čajovny, na různé dílny... Vždyť já s rodinkou a partou kamarádů zde trávím tento čas pravidelně už spousty let. Těším se, že zpomalím a užiju si skvělou muziku. Každý rok tady objevím někoho, kdo mě nadchne a inspiruje. Díky za to, co děláte:-)

Vladimír Javorský
Těším se do Náměště jako každý rok na nová setkání s dnes už starými přáteli, na skvěle vybírané kapely, na prázdninový odpočinek s možností přiložit ruku k dílu a něco si vytvořit, a taky na to, co si ani neumím představit, že mě tady potká.

Šéfík Oranžád Samson
posílá všem, kteří navštívili včerejší zahajovací koncert, velký dík za to, že po uklizení židli v parku, nezůstaly na zemi v trávě žádné odpadky! Jen tak dál, přátelé...

Zážitek workshop s názvem *Lidi to tak nenechaj*, který účastníkům umožňuje na vlastní kůži poznat, jak lze netradičně zprostředkovat dějiny 20. století. Vstup na workshop je zdarma. Je zde však omezený počet návštěvníků - neváhejte se tedy přihlásit na emailu info@namestnosl.cz.

Neplastuj...!
Můžete chránit naši přírodu a ještě u toho být in. Letos si Folkovky poprvé pořídily i vlastní kelímky z pevného plastu. Díky nim ušetříte mnoho obyčejných kelímků, které byste běžně během festivalu spotřebovali. Kelímky si můžete zakoupit na Informačním centru v zámeckém parku za 50 Kč. PS: Je vědecky dokázáno, že každodenní pití z tohoto kelímku během roku vám zkrátí čekání do dalšího ročníku Folkovek!

LUKÁŠ ŽENTEL
SETKÁNÍ
VÝSTAVNÍ SÍŇ STARÉ RADNICE
28.7.- 4.8. 2018

Pět let fotil Lukáš Zentel pro sbírku Paměť národa lidi, kteří se dostali do křížku s dějinami 20. století. Oběti holocaustu, převaděče přes železnou oponu, piloty RAF, ale i estébáky a řádové komunisty. Pro tuto výstavu vybral portréty těch, jejichž vyprávění ho zasáhlo a proměnilo. Stalo se skutečným setkáním.

**KAMILA BERNDORFFOVÁ:
OHLÉDNUTÍ ZA
FOLKOVÝMI PRÁZDNINAMI
2017**

28.7. - 4. 8. / KAVEC U ZÁMECKÉ JÍZDÁRNÝ

Výstava fotografií dokumentující minulý ročník Folkových prázdnin - koncerty, dílny i zákulisy.

Otevřeno: denně, vždy 1 hodinu před hlavním programem a o přestávkách v hlavním programu.

k nezapomenutelnosti nakročeno řádně, zvláště když posloucháme multikulturní fúzi, tedy jednu z nejtěžších hudebních disciplín. Vokální polyfonie ze Sardinie a Albánie, písňe runo a joik z Finska, beko blues z jihozápadu Madagaskaru a folk z Belgie, představují tak odlišné hudební žánry, že sloučit je do jednoho ansámblu a najít pro ně spojnicu, vyžaduje minimálně důvod pro takové rozhodnutí. Belgický zpěvák Raphael De Cock, soucitně zasažený osudy lidí na útěku z vlasti, si ale vzpomněl na slova zavražděné britské poslankyně Jo Coxové: „Jsem daleko jednotnější a máme daleko více společných věcí, než těch, které nás rozdělují.“

Album The Encounter of Vocal Heritage a společné koncertování po celé Evropě proto nekoncepce jako fúzi, rozhodl se pro zdůraznění a oslavu rozdílnosti, kdy žádnému jedinečnému hlasu není upřeno právo být rozpoznán a slyšen. A pokud se spojí dohromady, žádné "protřepat, zamíchat a podávat", ale směřování ke vzájemnému dialogu. Přispěli do něho finská zpěvačka Anu Junnonen, albánský polyfonní ansámbl Gjini, zpěvačka Talike Gelle z Madagaskaru a polyfonní soubor Tenore de Monte Arvu ze Sardinie, kdy bratři a strýcové mezi sebe vzali dceru Manuelu, což lze v čisté mužské tradici považovat za revoluci. Raphael De Cock se vokálům věnuje už řadu let, včetně hrdelního zpěvu z Tuví. Ačkoliv se vžilo u mnoha lidí přesvědčení, že uprchlíci vzali Evropu útokem až během války v Sýrii, pravda je samozřejmě zcela jiná. Migrace je nejen nevyhnutelným stavem naší dnešní doby, lidé do Evropy hlavně proudí odněpaměti a nejvíc od 60. let, kdy evropské mocnosti nechaly své africké kolonie proměnit v nezávislé státy a jakoby formou odpuštění obyvatelům otevřely brány svých metropolí, měnící se postupně v multikulturní

díky tomu má pověst sálu s nejlepší akustikou široko daleko okolo Brna. Když se mluví z pódia bez mikrofonu, je to slyšet krásně úplně všude.“ Tolik výňatek z útlé brožurky k 10. ročníku. A já nemám co dodat ani dnes. Někteřím koncertům, zvláště těm komornějším, Jízdárna prostě sluší. Že je tam husto a vydýcháno, že je tam cosi cítit? Mně to voní!

Ivana

Before Evening
Ne, opravdu nechci lézt Milanovi Zeibertovi do zelí a soupeřit s jeho After Midnight. Ale letošní téma O paměti jsem tak malinko vyprovokovala, tak si dovořím zavzpomínat. Až se Jítce do Plátku nahnou další příspěvky, už na to nebude místo. Měli jsme doma velkou knihovnu, a protože jsem nebyla na pohádky, sáhla jsem už jako devítiletá do jedné police, kde mě přitahoval na hřbetu knihy název *Lod'* komediantů. Přečetla jsem ji celou, mnohému nerozuměla, ale bylo to něco jako uhranutí. Osud mi dal následně pár facek, ale splnil mi i jeden velký sen. V roce 2002 jsem seděla na

břehu Mississippi v New Orleans a tetelila se blahem, neb opodál se zrovna chystal odrazit od mola kolesový parník Natchez. Na horní palubě vyhrávaly parní varhany jakousi operetní melodii a lopatky se šploucháním nabíraly rychlost. Deja vu. Tenhle výlet po Otcí řek jsme si museli nechat ujít, obraceli jsme v kapse každý dolar. A tak jsme po Francouzské čtvrti jen tak bloumali, nasávali atmosféru a rozechvěle četli cedule na nárožích: Basin Street, Bourbon Street... Objevili jsme Koncertní halu Mahalie Jackson a vyfotili se v Parku Louise Armstronga u jeho pomníku. A všude zněla muzika. Na Jackson Square ještě za světla vyhrávala zvesela černá kapela Sweet Georgia Brown, se soumrakem z otevřených dveří kavárniček Svati pochodovali. Že jste tam nebyli? Nevadí! Máme přece Michala, ten nám to doveze do Náměště. Oslavka je sice proti Mississippi potůček, ale už jsme tady slyšeli blues, jazz i cajun music a boháďa nekončíme. Přátelé, naše Lod' komediantů aneb Folkové prázdniny právě vyplouvá, tak All Aboard! Ivana

hudební laboratoře. Brusel stál dlouhá léta ve stínu Londýna nebo Paříže, bližší pohled na tamní scénu ale dokazuje, že neprávem. Raphael De Cock si u výkladového rámce vzniku souboru ovšem nevystačil s tématem uprchlíků: převládá humanismus a radost ze společného sdílení hudby, což je filosofie neziskové organizace Muziekpublique, věnující se už patnáct let tradicím a tancům hudebníků z celého světa žijících v Belgii. A protože součástí programu Muziekpublique jsou od začátku nejrůznější kurzy, s Voxtrou nás na Folkovkách určitě čekají mimořádné vokální workshopy.

Workshop v rámci Hnízda múz Folkových prázdnin

**Lidi to tak nenechaj Pondělí 30. 7. 9:00 - 11:30
předsalí Staré tkalcovny**

Je léto roku 1949. Komunisté utahují oprátku. Společnost je pod tlakem, represe se stupňuje. Poválečné nadšení ochladlo. Najde se člověk, který má odvalu se režimem postavit? Jaké je ochotný převzít riziko? Co všechno je nyní v sázce?

Zážitkový workshop, který účastníkům umožňuje na vlastní kůži poznat, jak lze netradičně zprostředkovat dějiny 20. století. Na workshopu dostanete příležitost vstít se do uvážování jednoho studenta v rychle se měnícím poválečném Československu, který stojí před důležitým rozhodnutím. Co všechno musel vzít v úvahu? A co bylo v sázce? Workshop pracuje se vzpomínkami pamětníků publikovanými v archivu Paměť národa.

Vstup na workshop je zdarma!

Maximální kapacita workshopu je 26 účastníků. Přihlásit se můžete buď osobně na IC v Náměšti nebo přes e-mail: info@namestnos.cz

Biograf paměti

S tématem letošního festivalu „O paměti“ je spojen záměr připravit pro návštěvníky Folkových prázdnin komorní prostor, který bude určen filmům, přednáškám, povídkám a koncertům. Jejich program je koncipován tak, aby naplňoval název Biograf paměti. A výtvarně bude plně zasazen do Staré tkalcovny, která letos patří velkolepé výstavě pláten akademického malíře Tomáše Rossiho. I Biograf Paměti bude tvořen jeho obrazy. Program Biografu Paměti je připraven tak, aby přímo časově navazoval na program Tančírna nad Oslavou. Velkou část programu Biografu Paměti připravujeme ve spolupráci s organizací Post Bellum (Paměti národa). Zítřka se můžete těšit na přednášku s videoprojekcí z cyklu Kíno příběhy 20. století, která začíná v 15 hodin. Dokumentarista Adam Drda uvede příběh Dagmar Lieblové, předsedkyně Terezinské iniciativy, s názvem *Chtěla jsem přežít. A žít tak, aby se za mě rodiče nemuseli stydět.* Ještě před ní, od 12 hodin, bude ve Staré tkalcovně promítán film *Skauti bez lilie.*

Hnízdo múz

Pondělí 30.7.

- 8:30 - 9:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:00 Pohádky z půdy
- 9:30 - 12:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, lept
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 9:30 - 14:30 Ateliér pleněrové a figurální kresby a malby
- 10:00 - 11:30 Přátelské náramky
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Bosokorálky
- 10:00 - 12:00 Enkaustika
- 10:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
- 10:00 - 12:30 Šperk šitý z korálků
- 10:00 - 12:30 Keramika- točení na kruhu a drátování
- 10:00 - 13:00 Mňolky - zábavná venkovní hra, turnaj
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - zavazadlo
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 11:00 - ? Filmování videoklipování
- 12:00 - 15:00 Lapače snů „Dreamcatchers“
- 13:00 - 15:00 Tvořivé kouzlení s roličkami z toaletního papíru
- 13:00 - 15:30 Křehká krása z PET lahvi
- 13:00 - 16:00 Předení a suchá jehla
- 13:00 - 16:00 Mozaikové koule a jiné objekty
- 13:30 - 15:00 Tančírna - milonga
- 13:30 - 15:00 Byl den a byla noc ... dílna tvůrčího psaní
- 13:30 - 15:00 Tančíme si hezky česky
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 13:30 - 16:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, lept
- 13:45 - 16:00 Savování na textil
- 14:00 - 16:00 Žonglování a kejklování
- 14:30 - 15:30 **Hudební dílna s Julií Ulehla** - výst.síň St.radnice

Hudební dílna s Julií Ulehla

Už druhé album moravských lidových písní natočila vloni americká zpěvačka Julia Ulehla s manželem, americkým kytaristou arménského původu Aramem Bajakianem a hudebníky z newyorské avantgardní scény z okruhu Johna Zorna. Kruh se tím uzavřel: Julie je pravnučkou profesora Vladimira Ulehly (1888-1947), světoznámého biologa, významného brněnského etnomuzikologa a zakladatele festivalu ve Strážnici. Moravské lidové písničky si vybrala z jeho dodnes nedocenené knihy *Živá píseň z roku 1949* a naložila s nimi v souladu s názorem pradědečka, že píseň představuje živý, neustále se vyvíjející organismus, podléhající v novém prostředí „okamžitým náladám“. Jak vnímají moravskou lidovou hudbu v New Yorku a Vancouveru? Julia a Aram budou povídat, diskutovat, zpívat.

